No. 3002 Woensdag 16 Nov. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

„De Afschuw aller beschaafde mensen".

Met deze woorden tekende in de laatste dagen de New York Herald het onmenselijke beulswerk, waarvan [illegible] slachtoffer zijn.

We schrijven in de tegenwoordige tijd, want „nog duurt het schrikkelijk pleit van de vervolging aan."

De leiders van de Duitse regering waren met de uitbarsting van het gepeupel, dat in twee maal vier en twintig uren voor 13 millioen kapot sloeg en verbrandde aan Joodse winkels en Synagogen, niet tevreden; hoewel volgens verklaring van Minister Goebbels het vandalisme „met sympathie" gevolgd werd. Trouwens waren deze uitspattingen ook niet de practische uitvoering van wat de Duitse leiders nu reeds 5 jaren lang in theorie gepredikt hadden?

Toch, zo zeiden wij, waren deze leiders hiermee niet tevreden en Zaterdag werden voor deze beklagenswaardige slachtoffers van de haat der Nazis de volgende onrechtvaardige uitzonderingswetten afgekondigd.

Dat alle Joden als klasse een milliard mark zullen moeten betalen, welk geld voor het Duitse vierjarenplan zal worden aangewend.

Voorts zullen de Joden thans geheel uit het Duitse zakenleven worden gestoten en geen economische posten van betekenis meer mogen vervullen. Joden zullen voortaan [illegible] doen op [illegible] tentoonstellingen, jaarbeurzen enz. [illegible] aangeboden. Hierop zal de politie ten strengste toezicht houden.

Joden mogen hun positie als leiders van zaken niet meer houden na Januari 1939 en zullen dus in de komende dagen moeten aftreden. Alle contracten met Joden zal men in de komende zes weken moeten beeindigen en tevens zal men geen pensioenen meer aan Joden mogen uitkeren. Joden mogen geen lid zijn van cooperaties of van naamloze vennootschappen. Joodse leden van dergelijke samenwerkende organisaties zal men binnen zes weken moeten verwijderen Joodse eigenaars van winkels zullen alle schade, die in de laatste dagen aan de winkels zijn aangebracht, moeten herstellen op eigen kosten, zodat de straten weer een normaal aanzien krijgen. Men heeft echter niet het recht om de schade op verzekeringsmaatschappijen te verhalen. Hiertegen zal streng worden gewaakt.

Geen wonder dat de wereldpers gruwt van dit optreden in het land van de „kultur".

De beschaving is in de laatste jaren heel dikwijls geweld aangedaan door het volk, wat tijdens de wereldoorlog betiteld werd met de naam van barbaren, toen zij de bibliotheek van de Universiteit van Leuven vernietigden: opzettelijk de kathedraal van Rheims stuk schoten enz.

Vele zachtzinnigen en goedwillenden zochten toen nog een verzachtende omstandigheid in de oorlog, maar thans?

Zeker, wat de 17-jarige Jodenjongen in Parijs deed was een moord: een afkeurenswaardige daad, die niemand kan noch mag goedpraten.

Maar de Duitse represailles zijn even afkeurenswaardig en kunnen zelfs niet bogen op verzachtende omstandigheden [illegible] zak een brief had met een allerdroevigste beschrijving van het lijden, wat zijne ouders als Joden van de Nazis te verduren hadden.

Dat bovendien dergelijke represailles geschieden door de leiders van een partij, die voor Planetta de moordenaar van Dollfuss een standbeeld willen oprichten! Van een partij, die het wel laten zal de handen in onschuld te wassen aan de moord op Rathenow! now!

Enkele maanden geleden schreef het „Centraal Blad voor Israëlieten in Nederland":

Antisemitsme heeft altijd bestaan, zolang er Joden waren.

Maar altijd door alle tijden heen, waren er edele mensenvrienden, humanisten, die met volle overtui- [illegible] veerde aanvallen hebben verdedigd. De namen van vele Pausen, van vele Koningen en vorsten kunnen met ere genoemd worden, omdat zij in woord en daad krachtig tegen het antisemitisme zijn opgetreden. En daarnaast herinneren we aan Reuchlin, Buxtorf, Lessing, en later Emile Zola, prof Virchow en kardinaal Manning, mannen, die met de moed van hun overtuiging de lasterlijke aantijgingen tegen het Jodendom en tegen de Joden hebben afgeweerd.

Waar blijven nu de grote humanisten, die zwart zwart durven noemen en die openlijk de strijd tegen het antisemitisme, **een schandvlek voor de hedendaagse beschaving,** durven aanbinden? Waar blijft de hedendaagse Zola, die de Hitlers en de Streichers, de Kruyts en Geelkerkens en hoe ze meer mogen heten, het **„J'accuse"** in het gelaat durft slingeren?

Wij wijzen er op dat, toen reeds kardinaal Fauhaber en kardinaal Innitzer krachtig hun stem verheven hadden tegen het antisemitisme: in navolging trouwens van Paus Pius XI [illegible] staan er thans meerdere mannen op, die hun stem verheffen tegen deze schanddaden.

De Anglicaanse aartsbisschop van Canterbury heeft dezer dagen in een rede gezegd, „ik geloof te spreken na- „mens de gehele Christelijke bevolking „van dit land, wanneer ik hier uiting „geef aan mij verontwaardiging tegen „de gebeurtenissen van de laatste da- „gen. Zulke represailles als thans in „Duitsland genomen worden tegen de „Joden, zijn met geen mogelijkheid te „verklaren!

We wezen reeds op de Franse, Engelse en Amerikaanse pers.

En in Nederland hebben thans een groot aantal vooraanstaande mannen op wetenschappelijk gebied een petitie ingediend bij Zijn Excellentie de Minister van Justitie, om tijdelijk althans asylrecht te verlenen aan de arme vervolgde Joden in Duitsland.

Het lijkt wel of op het mooie Duitslandland de oude Romeinse Spreuk van toepassing is. Quos vult Jupiter perdere, dementat. De Goden slaan met waanzin, degenen die zij in het verderf willen storten.

Duitsland wat economisch aan de afgrond staat, waar de mensen zich momenteel moeten voeden met slecht brood en 20 gram boter per week; dat gebrek lijdt aan de meest nodige grondstoffen: wat dus feitelijk aangewezen is op de sympathie van de wereld, het maakt zich eenvoudig onmogelijk in een beschaafde maatschappij.

Door de welwillendheid van Amerika is weer, voor zover mogelijk opgebouwd wat aan beschaving in België en Frankrijk door de Duitsers was vernietigd. En onlangs met de plechtige opening van de kathedraal van Rheims, is er met geen woord gerept van het Duitse vandalisme.

Maar het lijkt thans wel, dat dit Duitsland niet aanstond: of het alles vergeten is en niets heeft bijgeleerd.

Dit land wat zozeer, ofschoon de leiders in hun hoogmoed dit niet willen erkennen, de rest der wereld nodig heeft, het gaat zich maken zoals de New York Herald schrijft, tot de afschuw aller beschaafde mensen.

We kunnen niets anders doen dan met ons protest, bidden voor de arme vervolgde lijders, maar niet minder voor de nog meer beklagenswaardige leiders van het ongelukkige Duitse volk.

Want Gods molens malen langzaam maar zeker en fijn.

Christus of Hitler.

Na de misdadige en allerafschuwelijkste uitbarstingen tegenover het arme Jodenvolk in Duitsland, heeft in München de gouwleider Wagner in een rede hetzelfde lot aan de katholieken aangekondigd, waarna de S. H. mannen van München naar het Paleis van Kardinaal Faulhaber trokken om alle ruiten te vernielen.

Na de ophitsende rede van de gouwleider voor Oostenrijk Buerckel, hebben we thans voor de 2de maal een openlijke erkenning door een officiele Nazi-autoriteit dat de Kulturkampf, de echte kerkvervolging, is uitgebroken en tot het bittere einde zal worden doorgezet.

Een openlijke erkenning van hetgeen sinds meer dan vijf jaar een niet te loochenen feit was, maar door Berlijn, de traditie getrouw, tegen de evidentie in steeds geloochend werd. In Vaticaanse toont men reeds lang een grote bezorgdheid — blijkende o.m. uit uit de uiterste gereserveerdheid, waarmede deze pijnlijke zaak Innitzer behandeld werd — voor de verdere ontwikkeling van dit conflict tussen Kerk en Staat.

Men kan nauwelijks aannemen, dat Wagner of Buerckel op eigen gezag hebben gesproken en gehandeld. Hun rede moet volkomen in overeenstemming zijn met de opvattingen in de hoogst leidende kringen van het Derde Rijk. Er is trouwens een meer dan merkwaardige overeenstemming tussen de scheldpartijen in het officiele orgaan van de S. S. „Das Schwarze Korps" en de hetzrede van de gouwleiders. Dezelfde argumenten, dezelfde haat, dezelfde volkomen onwetendheid over de diepere betekenis van de katholieke geloofsleer, dezelfde verdraaiing van de houding der geestelijkheid, van den H. Vader, van de Bisschoppen, van de priesters.

Welke katholiek, welke gelovige kan deze revoeringen lezen zonder bruisende verontwaardiging, maar ook zonder diep leedwezen? Alles wat ons dierbaar is, wordt door het slijk gehaald; op godslasterlijke wijze wordt Christus bij Hitler ten achter gesteld.

Raken we hier niet de ware kern van deze geloofsvervolging?

Als de Katholieke Kerk er in kon toestemmen, dat Hitler tot Fuehrer van ziel en lichaam van elken Duitsen volksgenoot werd uitgeroepen, dan zou men Christus en Zijn Kerk het overblijvende restje van het menselijk leven wel willen laten.

Zolang echter de Katholieke Kerk vasthoudt aan het onschendbare dogma, dat God Schepper, Meester en Bestuurder van alle mensen is; dat Christus, God-mens, de Koning is van den gehelen mens door de bezitstitel van Zijn Goddelijk verlossend bloed; dat Christus Zijn Kerk rechts- en bestuursmacht over alle gedoopten heeft gegeven. Zolang daarnaast het nationaalsocialisme als totalitaire levensbeschouwing en derhalve ook als morele basis van de menselijke daad eveneens den gehelen mens meent te kunnen en te mogen opeisen. Precies zó lang zal er een onverzoenlijke tegenstelling tussen de Katholieke Kerk en het nationaalsocialisme blijven bestaan. Beide zijn consequent en moeten consequent zijn, op straffe van niet meer te zijn, wat zij zijn; derhalve niet meer te zijn.

Dat is de geweldige tragiek van het conflict, dat we nu in Oostenrijk en Duitsland waarnemen; en dat onvermijdelijk binnen de allerkorste tijd ook in het pas geannexeerde Sudetengebied zal uitbarsten. Een conflict, dat overal zal opkomen waar het nationaal-socialisme of daarmede geestelijk verwante stelsels de overheersing hebben. Om redenen van tactiek of opportuniteit moge er een korte of langere spanne tijds tussen theorie en practijk liggen, het conflict is ten slotte onvermijdelijk.

Het is goed bij dergelijke redevoeringen van een Wagner, van een Buerckel zich op deze diepe waarheid, welke in de gehele geschiedenis haar volle bevestiging gevonden heeft, weer te bezinnen. Dan verzinken momentele uitbarstingen eigenlijk in het niet tegenover dat éne grote feit, dat namens den Führer Hitler de strijd wordt aangezegd aan Hem, Die alleen waardig is en groot en sterk genoeg om de werkelijke Leider van mens, volk en mensheid te zijn.

Ook dan zijn de grove beledigingen, de Kerk en haar bedienaren aangedaan, nog verschrikkelijk genoeg; ook dan is het geestelijk terrorisme — afschuwelijker dan fysieke terreur — dat aangekondigd werd, in zijn satanische bezetenheid iets, dat ieder, die in God gelooft, met angst moet vervullen. Maar daar achter ziet men toch de belofte van Christus zelf en de ervaringen der gehele geschiedenis, welke kerk- en geloofsvervolgers, als met blindheid geslagen, steeds voorbijzien.

Niemand en niets wordt in Duitsland gespaard. Geen kardinaal Innitzer, geen Faulhaber, geen Bisschoppen en priesters, zelfs de Pauselijke Nuntius niet. En bovendien is nogmaals geproclameerd, dat de Kerk met de opvoeding en met het huwelijk niets te maken heeft. Dat zij dus wordt beroofd van de onvervreemdbare en onschendbare rechten, welke haar door Christus zelf als recht maar evenzeer als plicht zijn opgelegd.

Feitelijk is daarmede ook het plechtig gesloten Concordaat met de H. Stoel formeel opgezegd. Want daarin worden die rechten uitdrukkelijk vermeld, erkend; en de nationaal-socialistische staat heeft de eerbiediging, handhaving en bescherming ervan met zijn handtekening bevestigd.

De Kerk in Groot-Duitsland gaat de zwaarste tijden tegemoet. Het heeft nu geen enkel doel meer naar het verleden te zien; dat is onherroepelijk voorbij. Voor elken katholiek geldt nu nog slechts één plicht: te bidden, vuriger dan ooit, voor de vervolgde geloofsgenoten, opdat Christus, de Leider, hun kracht geve. En ook voor de vervolgers, opdat God in Zijn eindeloos mededogen, hen tot betere gedachten brenge.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Aan de afschuwelijke Jodenvervolging in het Duitse Rijk hebben we reeds elders in dit blad aandacht besteed. De wetten welke op de Joden zullen worden toegepast, hebben we in dat artikel overgenomen in de vorm, zoals de Beurs ze geeft, vermoedelijk van het Duitse Transoceanbureau. Daarom staan ze in zulk een fluwelen vorm. Maar uit de Engelse radio vernemen we, dat o.a. de Joden geen gelegenheid tot openbaar vermaak, bioscoop, concerten, enz. zullen mogen bezoeken; dat wat ze nodig hebben in de winkels kunnen kopen 's avonds na zes uur en aan een achterdeur enz. Dergelijke feiten tekenen de situatie.

Nog vernemen we verder van nieuwe wetten, waarbij aan de Joden alle transacties op de Beurs verboden zijn, alsmede elke toegang tot de Universiteiten.

Er rest voor deze arme mensen om een redelijk bestaan niets anders, dan de ballingschap in de grootste armoede. Want trekken ze weg, dan zal dit zijn, met achterlating van hun geld in Duitsland.

Is het misschien daarom juist te doen? Want Duitse persberichten weten al precies te melden, dat het kapitaal der gezamenlijke Joden in Duitsland 4 milliard bedraagt.

Hoe de rest der wereld erover denkt, kunnen we nog aanvullen met de volgende bijzonderheden. In de Ver. Staten bestaat een zeer sterke drang op Roosevelt om in Duitsland te protesteren. Aan de gezant in Berlijn Wilson is alvast de meest uitgebreide inlichtingen gevraagd. Ook is in de States 'n beweging groeiende om geen Duitse artikelen meer te importeren.

In Engeland heeft men de onderhandelingen over het Engels-Duitse pact tijdelijk onderbroken. Is het gebeurde in Duitsland misschien ook van invloed geweest, op Chamberlain's verklaring, dat Engeland nooit iets van zijn koloniën of mandaten zal afstaan, zonder het parlement en de belanghebbenden te hebben gehoord? Verder heeft Chamberlain in het parlement zijn afkeuring uitgesproken over de moord in Parijs, maar er bij gezegd, dat de vervolgde Joden in Dutisland de algemene sympathie hebben. Tevens heeft de Engelse regering een heftig protest laten horen tegen de uitlatingen van de Duitse pers (een regeringspers, zoals men weet) dat Churchill betrokken zou zijn in de moord op den gezantschapsecretaris von Roth.

Deze laatste zal Donderdag begraven worden op 's Rijks kosten.

De diamantbeurzen in België en Nederland hebben maatregelen genomen tegen Duitsland.

In Frankrijk is de aandacht op de Jodenvervolging spoedig afgeleid door de nieuwe belastingen ter sanering van de financiën. Op rentes zal 30% geheven worden; tabak, suiker en koffie zullen zwaarder worden belast; en de prijzen der bussen, ondergrondse, telefoon en post zullen worden verhoogd.

Z.H. de Paus heeft een sterk protest gezonden aan de Italiaanse regering in zake de Italiaanse raswetten. Het Vaticaan noemt deze wetten tegen het concordaat, daar de Kerk nooit ver-

boden heeft het huwelijk onder verschillend ras.

Over dit conflict van de Kerk met het Italiaanse fascisme willen we thans wat naders schijven:

De verhouding van Kerk en Staat in Italië was sinds de conciliatie van 1931 heel wat verbeterd, zodat van een conflict als in Duitsland geen sprake was.

Daarin is vooral de laatste tijd, doordat Italië zich meer en meer op het Derde Rijk gaat oriënteren, een ongunstige wending gekomen.

Hierbij treden vooral twee quaesties op de voorgrond: het racisme met zijn nasleep van anti-semietisme, dat eigenlijk weer een voortvloeisel is uit het overdreven nationalisme en de aangeslagen, die de laatste tijd van Fascistische zijde op de Katholieke Actie zijn gedaan.

Tegen beide strevingen heeft Z. H. de Paus bij herhaling stelling genomen.

Zo waarschuwde H. Vader in Juli tijdens een zeer lange redevoering tegen de nieuwe theorieën. Een Havastelegram van 29 Juli uit Castel Gandolfo gaf de markantste passages uit deze rede als volgt weer:

„Wij willen niets scheiden in de menselijke familie, en Wij beschouwen het racisme en het overdreven nationalisme als slagbomen, die tussen de mensen worden opgericht.

Men vergeet, dat het gehele menselijke geslacht één enkel en groot, universeel menselijk ras is. Men kan echter niet ontkennen, dat in dit universele ras plaats is voor speciale rassen, als evenzovele verschillende variaties. En evenals er in grote muzikale composities grote variaties zijn, waarin men echter hetzelfde algemene motief vindt, dat terugkeert, dat weerklinkt, dat bezielt, maar in verschillende tonen, toonaarden en uitdrukkingswijzen, evenzo bestaat er in het menselijk geslacht één groot universeel, Katholiek ras, één enkele en algemene menselijke familie, die verschillende variaties heeft.

Men vraagt zich af, waarom Italië met een ongelukkige nabootsing er behoefte aan had het voorbeeld van Duitsland te volgen.

Volgens de Romeinse correspondent van de „Tijd" bezigde de H. Vader hierbij de volgende bewoordingen: „De Latijnen spraken niet van ras; onze oude Romeinen spraken van „gens Italica, strips Italica", doch gebruikten nimmer enige barbaarse omschrijving. Het is nodig de dingen bij hun naam te noemen. Dit niet te doen is, volgens Tacitus, een teken van morele decadentie".

Z. H. de Paus besloot Zijn rede met op te merken, dat men de ware rassenleer in de boezem van de Propaganda Fide vond, waar leerlingen van 35 naties verenigd zijn. „Allen zonen van dezelfde Moeder, van dezelfde familie en opgevoed aan dezelfde tafel van dezelfde waarheid en dezelfde goederen."

Reeds op 30 Juli heeft Musolini bij een bezoek aan het fascistische jeugdkamp te Forli op deze rede geantwoord, waarbij hij omringd was van alle secretarissen van Noord-Oostelijk Italië.

„Weet wel, en laat iedereen het weten, dat wij ook met het rassenvraagstuk voortgang zullen maken. Te zeggen, dat het fascisme iemand of iets heeft nagebootst, is eenvoudig belachelijk".

De Duce bediende zich hierbij van dezelfde uitdrukking, t.w. „noi tireremo diritto" (wij gaan rechtdoor), als hij gebruikte tijdens de veldtocht in Abessinië en die het wachtwoord vormde, waarop de Italiaanse weerstand steunde tegen de sancties.

Deze houding van Mussolini maakte een einde aan de mening, dat het racisme wel door sommige extremistische groepen in Italië werd voorgestaan, niet echter door Mussolini zelf. De K.W.P. vermeldde onlangs enige uitspraken van Mussolini uit het jaar 1932, waaruit blijkt, hoezeer deze zijn standpunt heeft gewijzigd.

Het zijn ontleend aan de bekende serie interviews, die Mussolini in dat jaar aan Emile Ludwig had toegestaan en welke voor hun verschijning door den Duce waren nagezien en gecontroleerd.

„Het ras: dat is een sentiment, geen realiteit.

De Apostelen van de superioriteit van het Germaanse ras zijn bijna geen van allen zuivere Germanen.

Natuurlijk bestaat er geen zuiver ras meer. Zelfs de Joden zijn niet onvermengd gebleven. Het nationalisme heeft het geijl over het ras niet nodig.

De kracht en de schoonheid van een natie zijn juist het resultaat van gelukkige kruisingen.

Het anti-semitisme bestaat niet in Italië.

De Italiaanse Joden hebben zich altijd goede staatsburgers getoond en hebben als moedige soldaten gevochten".

Het is niet moeilijk aan te tonen, hoezeer deze uitspraken afwijken van verschillende der bekende 10 stellingen, die de grondslag van het Italiaanse racisme vormen.

Men mag hopen, dat ook bij deze nieuwe conflicten de reeds herhaaldelijk krachtig gebleken monarchistische invloed en de gezonde opvattingen van het merendeel der Italiaanse natie, welke nog zo echt-Katholiek voelt, de excesieve stromingen van het Italiaanse Fascisme zullen weten terug te dringen. Het zou een ramp zijn, als thans ook in Italië de ultra-fascisten kans zouden krijgen om een strijd tegen de Kerk te ontketenen.

GRIJZE HAREN

Om ze te verven, bereid in Uw eigen huis deze gemakkelijke en goedkope verf: ¼ liter water, een lepel glycerine en een doosje Compuesto de Barbo. Als U verlangt kunt U drie lepels Bay Rum of Eau de Cologne bijvoegen.

Gebruik deze verf volgens de instructies in het doosje Compuesto de Barbo.

Al deze bestanddelen zijn zeer goedkoop in welke apotheek dan ook.

Voor grijze haren, Barbo.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

HET GODLOZENCONGRES TE LONDEN.

Het bekende tijdschrift van Père Ledit S.J. „Lettres de Rome" bevat in zijn jongste nummer enkele belangrijke rapporten over het Godlozencongres te Londen waaraan wij de navolgende bijzonderheden ontlenen:

„De algemene indruk, welke men op het Wereldcongres der Godlozen te Londen kreeg, was... dat men zich dodelijk verveelde! De verschillende afgevaardigden uit de niet-Engels-sprekende landen lazen hun rapporten voor in hun eigen landstaal, waarvan dan later in het Engels een korte samenvatting werd gegeven.

Dat alles reeds duurde ontzettend lang en was buitengewoon vervelend.

De „wetenschappelijke" argumenten, die tegen de godsdienst werden aangehaald, waren reeds lang verouderd. De hatelijke krachttermen, die tegen de H. Stoel en tegen de Katholieke Hierarchie werden gebezigd, waren voor het Europese continent heel gewoon, maar in een Engels gezelschap waar de gentleman-toon gewoonlijk overheerst, klonken ze als een dissonant.

In alle opzichten was dit congres weinig belangwekkend.

Toch kan het zijn nut hebben om de aandacht te vestigen op de mededelingen die werden gedaan over de „Vrije Gedachte" in de verschillende landen, de bijzondere opmerkzaamheid die door het Congres werd gewijd aan de Katholieke Kerk en de verhouding tot het Communisme."

Het zou ons natuurlijk te ver voeren, wanneer we een overzicht moesten geven van alle rapporten die worden uitgebracht. We zullen ons moeten bepalen tot ons Nederland.

Volgens Mijnheer Hoving wordt Nederland vooral bedreigd door de Katholieke godsdienst; twee organisaties hebben in Nederland niet zonder succes de strijd aangebonden tegen de Katholieke Kerk: vooreerst de neo-malthusiaanse bond en „de vrije gedachte". In zeer onbetamelijke woorden beschreef de Nederlandse afgevaardigde Hoving de leer van de Kerk omtrent het huwelijk. Vervolgens gaf hij enkele statistieken betreffende de invloed van de godsdienst in Nederland. „In 1850 verklaarden 1000 personen openlijk, dat zij tot geen enkele godsdienst behoorden. Bij iedere latere volkstelling was dit aantal steeds verdubbeld en bij de laatste volkstelling waren er meer dan anderhalf millioen mensen, dus een zevende deel van de totale bevolking die verklaarde tot geen enkele godsdienstige gezindte te behoren. De Katholieke Kerk is van oordeel — aldus Hoving in zijn rapport — dat dit steeds groeiend aantal ongelovigen een dreigend gevaar vormt voor het land; zij stelt hiervoor verantwoordelijk de propaganda van „De Dageraad" (De Vrije gedachte in Nederland)."

In de rapporten van tal van afgevaardigden komt merkwaardigerwijze telkens deze bemerking terug: „De grootste tegenstanders van de democratie en van de rechten van het volk zijn niet de fascisten in Holland, maar de positieve Christenen, katholieken en calvinisten die hand in hand oprukken tegen de vooruitgang en die niets liever zouden willen dan het openbare leven weer terug te brengen tot de staat, waarin het zich bevond vóór de grote Franse revolutie."

Het is buitengewoon interessant te kunnen constateren dat het Godlozencongres te Londen zich vooral richtte tegen de Katholieke Kerk. In dit verband is het wellicht nuttig te bemerken, dat aan de Christenen van alle secten, waarvan er in Engeland zo ontzaggelijk veel zijn, werd medegedeeld, dat de enige werkelijke macht, die zich verzette tegen de invasie van de godloosheid enkel de Rooms-Katholieke Kerk was.

Vrijwel alle rapporteurs hebben enkele woorden gewijd aan de Katholieke Kerk die de ergste vijand van de vrijdenkersbeweging genoemd werd.

De ochtendvergadering van 10 September was geheel gewijd aan de „bedreiging van het Vaticaan". Er werden speciaal vijf beschuldigingen aan het adres van het Vaticaan gericht. Rome zou de godsdienstvrijheid bedreigen, alsmede de neutrale school, de democratie, de emancipatie der arbeidsklasse en de internationale vrede!

Zoals bekend konden de Russische afgevaardigden niet aan het congres in Londen deelnemen, omdat de Engelse regering weigerde aan deze delegatie een verblijfsvergunning te verlenen. De voorzitter van de Franse bond der Godlozen schrijft in de „Humenité van 27 September 1938: „Op het laatste ogenblik kan de sovjetdelegatie niet komen, daar zij verhinderd was door de huidige situatie: maar haar rapport en conclusies werden ter vergadering voorgelezen onder grote bijval der afgevaardigden".

„La Pensée", het orgaan der wereldunie, meldde dat de Russische afgevaardigden niet konden komen „wegens moeilijkheden van organisatorische aard." Ook de Russische vlag ontbrak in de reeks banieren, die in de vergaderzaal waren aangebracht.

Toch werd er een eresaluut aan Moskou gebracht, waar de wetenschap er in geslaagd zou zijn om het geloof aan het bestaan van de ziel te vernietigen!

Merkwaardig is ook, dat de afgevaardigden van sommige landen o.a. van het rode Spanje die zich op het congres te Londen als uitgesproken vijand van de godsdienst verklaarden, in hun eigen land godsdienstvrijheid prediken!

DE EUROPESE CRISIS HEEFT EEN MILLIARD GEKOST.

De zeventien dagen van crisis, die Europa heeft beleefd, hebben in totaal bijna een milliard gulden gekost of ongeveer 60 millioen gulden per dag!

Volgens berichten uit Londen, Parijs, Berlijn en Rome heeft Engeland hiervan het grootste deel betaald, n.l. 400 millioen gulden. Dit is te wijten aan het feit, dat Engeland zijn maatregelen plotseling heeft moeten nemen, terwijl anderen zich reeds lang van te voren konden voorbereiden.

Italië is er het beste afgekomen, wat de uitgaven betreft en heeft slechts 30.000 gulden extra-kosten moeten maken. Men had te Rome steeds het standpunt ingenomen, dat er geen oorlog zou komen. Bovendien was de gehele mobilisatie-organisatie van die aard, dat dure voorbereidende maatregelen overbodig waren.

Na Engeland heeft Duitsland de grootste kosten gehad, n.l. 260 millioen gulden, waarbij zijn inbegrepen 166 millioen voor de manoeuvres van anderhalve maand, waaraan door een millioen soldaten is deelgenomen, 92 millioen gulden voor het betalen van 270.000 arbeiders, die aan de Siegfriedlinie hebben gewerkt en 9 millioen gulden voor ondersteuning van 250.000 vluchtelingen uit de Sudeten-Duitse gebieden. Verder neemt men aan, dat de Duitse scheepvaartmaatschappijen bijna een millioen hebben verloren door afgeboekte passages.

Ook Frankrijk heeft zware offers moeten brengen. Men schat voor dit land de uitgaven op 116 millioen gulden. De twee millioen man, die thans onder de wapenen zijn, kosten bijna 7½ millioen gulden per dag!

Voor de Britse uitgaven wordt de volgende specificatie gegeven: De oorlogsvoorbereidingen van het ministerie van Oorlog hebben ongeveer 40 millioen gulden gevergd, waarbij zijn inbegrepen de onkosten voor de mobilisatie van de vloot, de luchtafweer, de kustwacht en de voorbereidende werkzaamheden bij de Royal Airforce. Het evacueren van gezinnen uit de gevaarlijke zones eist een millioen gulden, de „gravers" kostten honderdduizend gulden aan arbeidsloon. Ook de verliezen aan de beurs en die, welke de gezinnen, waar de vader is opgeroepen, hebben geleden, moeten meegeteld worden. Sinds de afkondiging van het oorlogsgevaar werd in het gehele Britse koninkrijk 360 millioen besteed aan de particuliere luchtbescherming. Cijfers om van te duizelen, maar wat zou een Europese oorlog niet hebben verslonden.

DE STAAT NEW YORK TEGENOVER DE JOODSE GENEESHEREN.

Toen enkele maanden geleden in de Volkenbond de nood ter sprake kwam van de Joodse vluchtelingen, heeft heel de wereld kunnen zien, hoe men wel met 't woord maar niet met de daad een protest wenste aan te tekenen tegen de maatregelen, welke de fascistische landen in hun rassenwaan, nemen tegenover de Joden. Alle Staten stonden toen of wel afwijzend of wel met grote beperkingen tegenover deze bannelingen.

We lezen thans in de Amerikaanse bladen van 21 Oct., dat in de vreemde geboren Joodse geneesheren thans praktijk mogen uitoefenen in de Staat New York, zonder zich zelfs aan een examen te moeten onderwerpen. De bepalingen van de New Yorkse Board of Regents zijn er zelfs voor veranderd. Volgens deze bepalingen moesten tot nu toe deze medici een examen doen in het Engels. Deze bleken echter een ernstige hindernis voor tal van medici, die in Duitsland en Italië een wereldnaam hadden.

DE LEVENSHOUDING VAN HET NATIONAAL SOCIALISME.

De positie der katholieken „menselijkerwijze gesproken wanhopig."

„De Nieuwe Eeuw" vestigt de aandacht op een artikel van Augustin Drufosse in het Belgische tijdschrift „La Cité Chrétienne". Drufosse geeft in een objectieve toon zijn reis-indrukken weer in het Duitsland van 1938.

Nergens heeft de bezoeker zo duidelijk gevoeld dat de gehele cultuur van het nationaal socialisme uitsluitend op 't aardse leven is gericht als in het Duitse museum voor hygiëne te Dresden, dat de veelzeggende ondertitel draagt: Staatsakademie für Russenpflege. Het aardse leven en dat alléén telt: de rechten der persoonlijkheid worden slechts gemeten aan hun functie in een gemeenschap, welke gebaseerd is op bloed en ras.

Na zijn oordeel te hebben gegeven over enige culturele verschijnselen, bespreekt Drufosse de situatie der Duitse katholieken.

„Menselijkerwijze gesproken, schijnt hun situatie wanhopig. Tenzij er een wonder gebeurt, zal de maatschappelijke invloed der Kerk nog veel verminderen. Het is niet een bloedig martelaarschap, luisterrijk door het gepleegde geweld; het is een steeds verder voortschrijdende en onweerstaanbare ketening, een langzame maar onverbiddelijke verstikking. Voor hem die geen persoonlijke overtuiging heeft, moet het regiem draaglijk zijn. Voor hem, die de nationaal socialistische begrippen deelt, moet het zelfs zeer aangenaam zijn, want het verwezenlijkt een nog niet geëvenaarde levenseenheid. Maar als men diepe christelijke overtuigingen heeft, moet men, om stand te houden, een held zijn en een stevig hoofd hebben. Het gehele profane leven doet dienst als vervoermiddel voor een onophoudelijke ideologische propaganda, waarin alles wat dierbaar is aan een gelovig en trouw hart voortdurend wordt gekwetst en dikwijls op de meest smadelijke wijze wordt aangevallen. Sommige particuliere instellingen, door de staat toegelaten zo niet aangemoedigd, zoals de Ludendorffpublicaties, geven zich over aan een anti-katholieke propaganda, waarvan het afschuwelijke slechts door de godlozen van Rusland wordt geëvenaard. Men moet een heilige zijn om te volharden; men moet een hard hoofd hebben om niet door deze eeuwige en algemene aanvallen te worden ontredderd.

En dat is de reden, waarom men uit Duitsland terugkeert enerzijds onder de indruk van de vernuftigheid en de omvang van vele initiatieven van het regiem, maar anderzijds geschokt. Bevreesd omdat alles in dienst is gesteld van een zuiver heidense levensopvatting, van een overwinnend paganisme, dat zich volgens een radicale logica ontwikkelt en generlei afwijking duldt".

CHRISTENDOM EN NATIONAAL-SOCIALISME: ONVERZOENLIJKE TEGENSTELLING.

In de niet-katholieke „Nederlander" vonden wij het volgende artikel, dat we in zijn geheel overnemen:

Ons land heeft het onschatbare voordeel in de practijk van een naburig land te kunnen waarnemen wat het nationaal-socialisme niet in theorie, maar in de practijk is.

Onze oosterburen hebben indertijd met het nationaal-socialisme een regeringssysteem aanvaard, dat zij alleen maar uit de propaganda, uit de verkiezingslitteratuur kenden.

De harde werkelijkheid leerden zij pas kennen toen zij er midden in zaten en... toen zij niet meer terug konden.

Want één van de grote gevaren van aanvaarding van het nationaal-socialisme is, dat dit systeem, ook al zou het door de grote meerderheid van het volk ten slotte verafschuwd worden, slechts door geweld is omver te werpen. Om andere redenen geeft het zijn machtspositie tegenover het volk, dat het eenmaal in zijn macht heeft, niet op.

Wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht.

Deze zegswijze geldt wel zeer bepaald voor ons, Nederlanders, als wij naar de practijk van het nationaal-socialisme in Duitsland kijken.

En zeer in het bijzonder geldt het voor de Nederlandse Christenheid, als zij naar de practijk van het nationaal-socialisme ten opzichte van het Christendom ziet.

Christendom en nationaal-socialisme, och, wij kennen allen de bekende beschouwingen, dat het Christendom in een nat. soc. staat niets te vrezen heeft, dat zo'n soc. staat zal zijn enz. „God-belijdende" staat zal zijn enz. enz.

En wij nemen aan dat die nationaal-socialisten, die ernst maken met het Christendom, bij het gebruiken van dergelijke argumenten volkomen te goeder trouw zijn.

Te goeder trouw, maar ook wel heel naïef.

Want als zij enig staatkundig inzicht hadden, dan zouden zij niet slechts vermoeden, maar weten, dat het wezen van het nationaal-socialisme zich niet kan verdragen met een in vrijheid beleden Christendom op alle terrein des levens.

Het nationaal-socialisme noemt zich niet voor niets „totalitair". De totale staat kan krachtens zijn aard niet een onafhankelijke macht naast zich dulden. Hij zal de Kerk hebben in haar waarde laten, als die Kerk bereid is op het beslissende moment voor de Staat te buigen.

Wanneer de Kerk afziet van haar recht invloed te oefenen op de opvoeding der jeugd, wanneer zij zich buiten alle maatschappelijke vraagstukken houdt, och ja, dan is zij verder „vrij".

Maar wee haar, wanneer zij haar stem zou verheffen tegen misstanden, wanneer zij zou willen meespreken over de toekomst van het jonge geslacht, wanneer zij zich zou verzetten tegen pogingen het volk van haar te vervreemden.

Dan „betreedt zij het terrein van de Staat" en heeft zij te zwijgen......

Dit is maar geen theorie, die wij hier neerschrijven en die door een andere theorie te niet zou kunnen worden gedaan.

Neen, dit is de harde werkelijkheid, die wij in Duitsland voor onze ogen zien en waaraan wij ons te spiegelen hebben.

Als ds. Niemöller zich tegen de overheersing van de Kerk door de Staat verzet, wordt hij gevangen genomen. Als hij dan tot een zeer lichte straf wordt veroordeeld, neemt de geheime politie hem „voor zijn eigen veiligheid" opnieuw gevangen, een gevangenschap zonder enige vorm van proces, die nu al meer dan een jaar duurt. De totale staat.

Als een R.K. bisschop in Rothenburg weigert aan de stemming deel te nemen, wordt hij uit zijn bisdom verbannen, omdat men anders „niet kan instaan voor zijn veiligheid tegenover de volkswoede."

En thans is de Weense kardinaal Innitzer aan de beurt.

Dit is wel een heel tragisch geval.

Bij de aansluiting van Oostenrijk aan Duitsland heeft deze kardinaal er naar gestreefd de verhouding tussen Kerk en totale Staat in het reine te brengen.

Ondanks de waarschuwing, die Duitsland hem had moeten zijn, heeft deze Kerkvorst met een voor onze begrippen ongeloofelijke naïeveteit eerlijk gepoogd een toenadering tot stand te brengen.

En natuurlijk waren de nat. soc. Duitse machthebbers — met, even natuurlijk, in hun gevolg de Nederlandse nat. soc. pers — er ijlings bij om deze houding voor te houden aan die „politieke" rooms katholieken en protestanten in Duitsland, die zich nog maar steeds tegen sommige eisen van de totale staat blijven verzetten.

Inmiddels heeft kardinaal Innitzer de practijk van het nationaal-socialisme tegenover Christendom en Kerk leren kennen.

En het strekt hem tot eer — men mocht trouwens niet anders verwachten — dat hij zich thans mèt zijn Duitse geestverwanten en mèt de Duitse protestanten, die dan toch ook zijn geestverwanten zijn, tegen die Staatsalmacht verzet, nu hem blijkt, dat die Staat de Kerk wil overheersen.

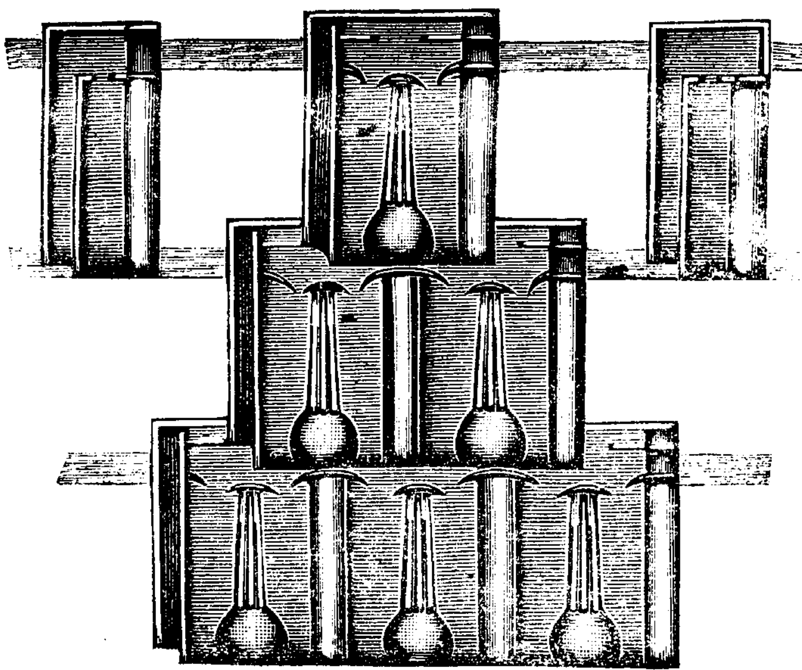
Het gevolg? Dat de totale Staat zijn ware gezicht toont. Dat er „spontane" demonstraties komen voor het paleis van den kardinaal. Dat er ruiten worden ingeslagen, meubels naar buiten geworpen en verbrand worden. Dat aanhangers van den kardinaal mishandeld worden.

Van hier naar staatsmaatregelen in enigerlei vorm tegen den Kardinaal om hem „te beschermen tegen de spontane woede van het volk" is slechts één stap.

Als het zover komt, dan zal de totale Staat weer in de waan verkeren, dat zij heeft overwonnen.

Die Staat vergeet daarbij echter, dat zij wel een aantal ambtsdragers onschadelijk kan maken en uiterlijke vormen kan vernietigen, doch dat zij de strijd tegen het christendom ten slotte altijd zal verliezen.

Wij willen dit alles echter niet vergeten. Ons leert de nationaal-socialistische practijk in Duitsland en in Oostenrijk, dat Christendom en nationaal-socialisme onverzoenlijk tegenstellingen zijn en blijven. En dat wij een in vrijheid belijden van het Christendom op alle levensterrein in onmiddellijk gevaar brengen als wij ooit aan het in diepste wezen anti-christelijke nationaal-socialisme voet zouden geven.

CURACAO.

DE OMGANG DER STANDEN.

Stand is een resultaat; men heeft die of die maatschappelijke positie, dat of dit vak en de aard van die dagelijkse arbeid heeft invloed op ons karakter. Een materieel vak maakt marterieler, terwijl meer intellectuele arbeid fijner, geestelijker doet zijn.

Hoe moet nu de omgang der stan- [illegible]

Ten eerste zij er op gewezen, dat het zeer moeilijk kan zijn te zien, van welke stand iemand is, stand is iets wat zich uit in omgangsvormen b.v. Welnu, niet altijd is het te zien, wie nu fijner omgangsvormen heeft. Zo is het moeilijk te zien, of iemand wel van een andere stand is en misschien niet van dezelfde stand. Welnu, als men al begint met zich te vergissen in de bepaling van welke stand iemand is, dan moet de houding tot andere standen natuurlijk wel helemaal scheef zijn.

Ook zij er op gewezen, dat iemand van hoger stand fijner conventie vormen, b.v. hebbende, daarom nog niet per se ook moreel hoger staat. Van hoger stand of lager stand staat niet gelijk met moreler, hoger of lager staan. Wat niet wegneemt dat het soms wel eens zo kan zijn.

Wanneer men dus de omgang van iemand van hogere stand met iemand van lagere stand verbiedt, daar dit die persoon in aanraking zou brengen met slechtere mensen, dan begaat men een vergissing. Doch ook hier moet er weer bij gezegd worden, het kan wel zijn, dat ze slechter zijn, maar per se omdat ze van een lagere stand zijn, zijn ze niet per se slechter.

Wel kan het ook zijn, dat iemand van hogere stand [illegible] mensen van [illegible] voor zichzelf een aanleiding vindt om slechter te worden, daar hij niet opgevoed is in de sfeer van die stand.

Het mooie wat een stand heeft, dient behouden, dus de omgang met andere standen moet dat niet verloren doen gaan.

Doch van de andere kant mag dat standverschil niet oorzaak zijn, dat men elkaar noch aankijkt, noch toespreekt. De mens is een sociaal wezen, we hebben elkaar nodig, niet om het leven van één groep voorspoedig te laten zijn, maar om allen te helpen.

Men noemt die omgang van de standen een probleem; men maakt er dikwijls een probleem van.

Voor den mens die de dingen hier beneden beziet uit bovennatuurlijke standpunt, en dat moet ieder, is de oplossing gemakkelijker.

Hij ziet zijn naaste als iemand, die [illegible] toe kunnen en moeten meewerken.

Negatief, door hem geen ergenis te geven.

Positief, door direct of indirect apostolaat. De H. Elizabeth is populair, en het voorbeeld van iemand van hogere stand — de edelvrouwe — die om de zielen zich bemoeit en omgaat met lagere stand en denkt men er over na, dat haar voorbeeld, juist onder dat opzicht: over standverschil heen stappen, terwille van God, veel navolging verdient?

DE „BEURS" ALS DETECTIVE.

De Curaçaosche Volkskrant schrijft:

De redactie van de „Beurs en Nieuwsberichten" — edele strijder voor het onthouden van kiesrecht aan ons volk van Curaçao — ziet wel aankomen dat zij die strijd zal verliezen. Dit is jammer want nu wordt het binnenkort overbodig de Zaterdagse kolommen te vullen met sneers over het Papiements en over de inheemse bevolking.

Intussen heeft de redactie — bij wijze van spreken, en om een uitdrukking van Louis Davids te gebruiken: na zeven lichte catsjes en een eindje leverworst — een nieuwe bron van copie ontdekt. Overwegende, dat de argumenten van de meerderheid in de Staten wel wat zware kost zijn, is de redactie tot de overtuiging gekomen, dat het de moeite méér loont, de verraderlijke diepere oogmerken van de Katholieke voormannen te ontmaskeren.

Eerst werd de Statenvoorzitter Sprockel aan de kaak gesteld. Wat was het geval? De Beursredactie ontdekte, na zorgvuldig combineren en deduceren, dat de Amigoe een begrip moest hebben van de inhoud van een stuk dat aan de Staten was toegestuurd en nog niet was gedrukt. Haha, grijnsde de Beurs, daar heb ik je. Dat moet de Statenvoorzitter gedaan hebben. Daar kon wel eens een schandaaltje uit voortvloeien. En zoetlief gaf zij de Amigoe de raad, de hand van Sprockel maar stevig te blijven drukken, dan kon er nog wel eens meer copie uit voortkomen.

Helaas, alle begin is moeilijk en een beginneling van Detective maakt onherroepelijk fouten. De Amigoe ontkende categorisch, de Heer Sprockel ging nog verder en beweerde na onderzoek, dat noch hijzelf noch de griffier, noch een lid der Staten aan de Amigoe inzage van de bewuste stukken had verstrekt of mededelingen daarover had gedaan.

Het was niet zo eenvoudig voor de Beurs om zich daar uit te draaien. Het gewone smoesje van „het was zo kwaad niet bedoeld" moest daarvoor maar dienen.

Intussen zat haar detective geest niet stil en ontdekte, dat Sprockel niet alle Statenleden afzonderlijk onder- [illegible] dat nu medegedeeld.

Heeft Sherlock Holmes er ook aan gedacht, dat men ook zonder persoonlijke ondervraging kan onderzoeken, of een Statenlid mededelingen heeft gedaan aan de Amigoe? Welke Statenleden hadden bijv. kennis genomen van het bewuste stuk?

Thans heeft de Beurs een nieuw object voor zijn speurkunst ontdekt. Daar wordt me even in de krant van Zaterdag de voorzitter der Katholieke fractie ontmaskerd en — om het Hollands uit te drukken — in zijn hemd gezet.

De zaak zit zó. Het Bestuur wilde een landbouwkundig ingenieur laten uitkomen voor de afdeling Economische Zaken van het nieuwe Departement. Dokter Maal was daartegen. Dr. Da Costa Gomez ook, maar die wilde een motie indienen, waar in een andere oplossing aan de hand werd gedaan. Voorgesteld werd geen ingenieur te laten uitkomen, doch aan de Heer van Boven, doctorandus in de economie, thans chef der afdeling Sociale Zaken, voorlopig Economische Zaken erbij te geven. Zou het werk zulks wenselijk maken, dan zou men beter een deskundige voor Sociale Zaken (dien we nu niet hebben) kunnen laten uitkomen.

Haha, grijnsde de Beurs. Gij snoodaards van de meerderheid loopt lelijk in de kieren! Gij wilt in die functie van Sociale Zaken natuurlijk een van uw heethoofdige, onbekookte vrindjes stoppen. En ik weet wel, wien gij op het oog hebt. Mr. van der Meer natuurlijk, die zo sociaal en pro-Curaçaos doet.

Bravo, geachte redactie, voor uw scherpzinnigheid, combinatie en de- [illegible] het jezuieten-streven van de Katholieke fractie aan de schandpaal te slaan.

Intussen is het idee van de Beurs nog niet zo gek. De achterstand op het gebied der sociale wetgeving is hier werkelijk bedroevend. Erg veel haast om die thans in te halen, hebben we tot nu toe nog niet opgemerkt. Niet alleen zou hier de juridische kennis van Mr. van der Meer en zijn ervaring in de Nederlandse Sociale wetgeving uitstekend van pas komen. Bovendien heeft hij gedurende zijn tweejarig verblijf alhier het Curaçaose Volk leren kennen en waarderen. Hij heeft dan ook in die periode voor het volk méér bereikt, dan onze Sherlock Holmes in tien jaren zal bereiken.

Daarom, geachte redactie bedankt voor de tip. En we houden ons aanbevolen voor meer van dergelijke scherpzinnige opmerkingen.

ONTSLAG-AANVRAGE VAN SURINAMERS BIJ DE ISLA.

Gedurende Juli 1938 — 13
Gedurende Aug. 1938 — 21
Gedurende Sept. 1938 — 16
Gedurende Oct. 1938 — 13

Wat een totaal laat zien van 65 Surinamers, die ontslag aanvroegen.

BONTE AVOND CUROM.

De Bonte Curom avond werd Zaterdagavond in het Kransgebouw geopend door de Voorzitter de Heer Kreps, die er op wees, dat het de bedoeling van deze avond was om gelden bijeen te krijgen voor het werk van de Curom, tevens om propaganda te maken voor de omroepvereniging en het contact tussen bestuur en leden te verzorgen.

De Heer Kreps deelde nog mede dat de Curom in het volgend jaar het ledenaantal de duizend hoopt te overschrijden.

De avond gaf een aardig programma, waaronder een loterij gehouden werd. Ook de werptent zal, naar we hopen, meegewerkt hebben tot een goed batig saldo van deze geslaagde avond.

DE KAMPIOENSTENNIS-WEDSTRIJDEN.

Gisterenmiddag hadden op de banen van de Curaçaose Sportclub de tenniswedstrijden plaats tussen de professional wereldkampioen H. Elsworth Vines en de kampioen van de Ver. Staten Frederik J. Perry.

Dank zij de mooie geste van de Grace Line, die aan deze kampioenen een gratis rondtrip gaf, konden we op Curaçao van deze mooie wedstrijd genieten.

De regenachtige morgen had velen in vrees doen zitten, dat deze wedstrijd om het weer niet zou kunnen doorgaan; maar het was 's middags gelukkig droog en zelfs kwam de zon nog een ogenblikje door. Het was voor Curaçao ideaal tennisweer: en de tribunes waren goed bezet. Na binnenkomst van Zijne Excellentie Gouverneur Wouters begonnen de kampioenen hun spel, waarbij Perry al spoedig de winnende partij was en ten slotte ook als zodanig uit het tounooi trad met de volgende punten: 6—3; 8—6; 6—4.

Ofschoon, zoals we boven schreven het ideaal tennisweer was, kon men het de kampioenen toch aanzien, dat het spelen in de tropen voor hen geen dagelijks werk is.

De voorzitter van de Curaçaose Sportclub de Hr. Schrils dankte de spelers met een hartelijk woord, waarbij hij aan ieder een beker uitreikte en een herinnering aan Curaçao voor de beide echtgenoten van de spelers, waarop de Heer Perry bedankte.

K
O
KRO

Via P.C.J. Golflengte 31.28 m.
19.24 — 20.24 Curaçaotijd
Wereldprogramma
Zondag, 20 November 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „De Inlandse Missiezuster" door Pater M. van de Kimmenade C.S Sp.
4. Gramofoonmuziek
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlands Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending van K.R.O.
Via P.H.I. op Golflengte 25.57 M.
9 — 10 uur Curaçaotijd.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Gramofoonmuziek.

AAN EEN GROOT GEVAAR ONTSNAPT.

We ontlenen aan de Beurs & Nieuwsb.

In de nacht van Zondag op Maandag waren drie leden van de bemanning van de O. 15 samen met drie andere personen, twee Venezolanen en een Curaçaoënaar in een zevenpersoonsauto op weg van Oranjestad naar St. Nicolaas. Onderweg sloeg de slagregen ontzettend neer en bij het Spaanse lagoen bleek hier zulk een stroom te staan, dat een stuk van de weg afgeslagen was en een gedeelte van de brug eveneens was vernield. Hierdoor kwam de auto geheel onder water.

De inzittenden zagen toen kans om door het raampje naast den chauffeur uit de wagen te kruipen. De kok van de O. 15 werd door de woeste stroom meegesleept.

Een der eersten, die het ongeluk opmerkte was een pastoor, die ogenblikkelijk de politie waarschuwde, waarna het niet lang duurde of Majoor Oppenhuizen van de militaire politie was ter plaatse, terwijl een groot aantal manschappen waren opgetrommeld en ook mariniers kwamen toegesneld.

Touwen werden over en weer gesmeten, niets mocht echter in het begin baten. Majoor Oppenhuizen waagde eigen leven om het leven van de mensen, die zich wanhopig aan de autokap klemden, te redden.

Eindelijk gelukte het, na drie en een half uur van intense inspanning om allen uit het water te halen, dat een vaart had van misschien wel veertien á vijftien mijl.

Het bleek echter dat de kok zich aan een boomstok had vastgeklemd en gelukkig op een klip was terecht gekomen, vanwaar hij verlost werd door twee Venezolanen, die eveneens met voorbijzien van hun eigen leven, hun kranige reddingspogingen tot een goed einde brachten.

Korporaal-Monteur Walbeel, aldus de Beurs, deelde ons, nadat hij het verhaal had verteld, mede, dat hij en de andere leden van de O. 15 op de avond van het ongeluk niet in staat waren geweest om allen te bedanken voor wat men gedaan heeft en verzocht ons in de krant namens hem en de andere leden van de bemanning, die in de betrokken auto zaten, nogmaals een woord van dank te brengen aan hen, die zonder op het levensgevaar te letten, waarin men zich begaf, de inzittenden van de auto hebben gered.

DE HEER EN MEVROUW SCHONEGEVEL AANGEKOMEN.

Gisteren zijn de Heer en Mevrouw van Nijmegen Schonegevel met het S.S. Santa Elena na een kort verblijf in Europa hier aangekomen.

MAILSLUITINGEN.

Men deelt ons mede, dat in verband met het feit, dat met ingang van de 17de dezer de vertrektijd van de Corodienst van de K.L.M. met een half uur wordt vervroegd, de mailsluitingen voor deze dienst op Dinsdag en Donderdag instede van 9.15 v.m. om 8.45 v.m. zullen plaats hebben. Voor de navolgende plaatsen zullen op die dagen mail gesloten worden.

Dinsdag 8.45 v.m. Coro—La Guaira—Guanta—Caripito—Trinidad.

Donderdag 8.45 v.m. Coro—La Guaira —Caripito —Trinidad—Puerto Rico—Sto. Domingo—Haïti—Cuba—Verenigde Staten van Amerika—Europa—Canada—Europa via Natal—Brits Guiana—Paramaribo—Frans Guiana—Brazilië—Argentinië.

REGENVAL.

De regenmeter op het St. Thomas College wees voor de maand October aan 112,2 m.m.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Koning Karel van Roumenië is met zijn zoon op bezoek in Engeland.

President Roosevelt heeft zijn diepe afkeuring uitgesproken over de Jodenvervolgingen in Duitsland. De Amerikaanse gezant Wilson vertrekt heden uit Berlijn om zijn regering over een en ander in te lichten.

Ook in het Engelse parlement werd deelneming uitgesproken met de Jodenvervolging in Duitsland. Er werd aan de regering een verzoek gericht om de toegang voor de Joden te vergemakkelijken.

Amsterdam heeft verschillende gemeentegebouwen aangeboden voor herberging van gevluchte Joden. In Nederland zelf zullen twee kampen worden ingericht.

Ook in België, Zwitserland en de Scandinavische landen zijn maatregelen genomen om de Joden te helpen.

Aan de Franse grens werden Joden ontdekt, die bezig waren met het graven van een tunnel onder de grens.

In Frankrijk heeft de regering betreffende de afgifte van koloniën eenzelfde mededeling gedaan als de Engelse.

Op het protest van de H. Stoel betreffende de rassenpolitiek in Italië heeft de koning van Italië aan den Paus een schrijven gericht met de mededeling dat 's Pausen protest bij de regering de grootste aandacht heeft.

Z. H. de Paus heeft aan Mussolini thans een schrijven gericht, waarin Z. H. de hoop koestert, met het oog op het schrijven van den koning, dat het conflict tot een vredelievende oplossing zal komen.

NEDERLAND.
Overgenomen uit „Beurs en Nieuwsb."

In de Memorie van Antwoord begroting Buitenlandse Zaken geeft minister Patijn uitdrukking aan de gevoelens van voldoening waarmede het bezoek van den Belgischen koning wordt tegemoet gezien. In geheel Nederland zal de komst van Koning Leopold met grote ingenomenheid worden begroet.

Naast een geloofsvervolging, als tot voor kort niet mogelijk werd geacht, valt 'n geestelijke herleving te bespeuren van het streven tot geestelijke herbewapening een uiting is. Gemeend wordt dat een verdere verdeling van Europa in twee vijandelijke kampen, waartoe het vasthouden aan collectiviteit zou leiden, allerminst als een Christelijke gedachte valt aan te merken.

Als zodanig valt wel een overbrugging der bestaande verschillen te beschouwen. Welke regeringsvorm een volk verkiest, is zaak voor het volk zelf.

Het koesteren van een haat jegens een volk, op grond van afkeer voor zijn bestuurstelsel, is zeker niet christelijk, en vergroot het oorlogsgevaar. Er bestaat reden zich af te vragen of zij, die opkomen voor handhaving van het Volkenbondsverdrag, beseffen welk een ellende de huidige situatie zou meebrengen indien tot toepassing dier beginselen ware overgegaan. Door het vasthouden aan de waan van collectieve zekerheid zou misschien aan de letter van het verdrag, doch niet aan Gods wet worden geshoorzaamd. Politieke zelfstandigheid is gelegen in het toepassen der regeringsbeginselen, zoals zij die ziet. De regering deelt de mening van hen die de Volkenbondsgedachte overeenstemmend achten met de Christelijke beginselen. Het wegvallen van een centraal punt van samenwerking zou een ramp betekenen voor de wereld, een ramp welke ons land moet trachten te voorkomen. Met een mogelijke terugkeer tot het stelsel der collectieve zekerheid moet echter steeds rekening worden houden. Minister Patijn wijst er voort op dat reeds het communiqué van 1 Juli 1936 een duidelijke aanwijzing gaf omtrent de in de toekomst door de Oslostaten aan te nemen houding ten aanzien van de sancties. Spreker kan niet inzien waarom het optreden der Oslostaten inopportuun zou zijn geweest.

De ijsvogel van de K.L.M., komende van Berlijn, is nabij het vliegveld neergestort. Zes personen: de piloot Duimelaar, drie leden der bemanning, en twee Duitse passagiers, werden gedood. Vier Engelsen werden gewond.

Aan boord bevonden zich 14 passagiers. Het ongeluk werd veroorzaakt doordat het vliegtuig tengevolge van het zeer slechte zicht, tegen de top van een heuvel is gestoten.

SPORT.

CVV — Blauwwit 2—0; KFC — Sparta 1—1; Xerxes — ADO 5—2; DWS — Stormvogels 4—2; HBS — Hermes DVS 2—2; DFC — DOS 2—3; VUC — DHC 3—1; VSV — Feyenoord 4—0; RFC — Ajax 1—1; Haarlem — 't Gooi 1—4; Heracles — Quick 5—3; Hengelo — Go ahead 1—0; Enschede —ZAC 1—1; AGOVV — Tubantia 2—4; NEC — Wageningen 0—1; Juliana — Noad 1—1; Willem 2 — NAC 0—7; Eindhoven — Longa 1—1; BVV — PSV 2—2; MVV — Roermond 7—3! Velocitas — HSC 0—0; GVAV — Heerenveen 3—4; Leeuwarden — Be Quick 3—0; Sneek — Achilles 1—0; Veendam — FVC 2—1.

In de 4de ronde van het Avro schaaktournooi verloor Euwe van Fine. Capablanca, Botwinnik, Flohr en Aljechin speelden remise. De partij Keres-Reshevsky werd afgebroken.

Uit Zwolle wordt gemeld dat de vijfde ronde partij Aljechin-Keres werd afgebroken in gelijke stelling. De partij Reshevsky-Capablanca werd afgebroken met een iets betere stelling voor Capablanca.

Iet van Feggelen verbeterde het wereldrecord 100 meter rugzwemmen tot 1 minuut en 13,2 sec. (Cor Kint 1 minuut en 133,5 sec.).

VERLOOFD

L. Boskaljon

en

C. J. H. Engels.

Willemstad 15 November 1938.

Aankomst en vertrek der schepen gedurende de maand November 1938.

16	Noor	Ciss	Maracaibo	Aruba—Maracaibo.
17	Ned.	Pericles	Prt. Cabello	Prt. Colombia
17	„	El Libertador	Aruba—Maracaibo	Aruba—Maracaibo
17	Duitsch	Sesostris	Prt. Colombia	Prt. Cabello
17	Fransch	San Pedro	Antwerpen	Cristobal
18	„	Cuba	Prt. Colombia	Prt. Cabello
18	„	Medea	Aruba—Maracaibo	„ -New-York
18	„	Atlas	„	?
18	„	Delftdijk	Londen	Prt. Colombia
18	„	Helder	Amsterdam	Cristobal.

De vredespaus over het vals nationalisme.

prof. DR. FR. MUCKERMANN S.J.

Is men fatalist, omdat men in een dreigende oorlog gelooft?

Is de struisvogel, die zijn hoofd in het zand steekt, te prijzen omdat hij geen fatalist is?

De ogen open houden voor de werkelijkheid wil niet zeggen, dat men fatalist is. Met deze open ogen echter, zien we hoe alle dagbladen der wereld, zonder uitzondering, met oorlogsgeruchten vervuld zijn. Meer nog: vele publiceeren artikelen die de psychologische voorbereiding van de oorlog in de hand werken. Tot deze artikelen behoren ook de uiteenzettingen over de noodwendigheid en de schoonheid van de vrede. Er is een stadium waarin men al het mogelijke doet om den „tegenstander" de schuld van het uitbreken der vijandelijkheden op de schouders te laden.

Met deze open ogen zien wij hoe in alle landen de bewapening op onzinnige wijze wordt doorgedreven, hoe het tempo gestegen is tot een koorts, die geen enkel land lang kan verdragen.

We zien met onze open ogen hoe men bondgenootschappen tracht te vormen, en de kleine landen als schuwgeworden vogels angstig rondfladderen om onder het veilig dak van de neutraliteit een onderkomen te zoeken. We zien hoe ze iets later weer rondfladderen, nieuwe richtingen zoekend. Wat zijn ze niet vreselijk bezorgd om hun onafhankelijkheid, want wat betekent souvereiniteit wanneer een sterke buurman slechts in de macht der vuist gelooft?

We zien met onze open ogen hoe onder de politieke stromingen de wereldeconomie arbeidt, hoe ze zich verandert in oorlogseconomie, hoe al de overschotten reddeloos verdwijnen in 't Danaidevat der bewapeningen, hoe de vredelievende opbouw van het economisch en maatschappelijk leven meer en meer verdwijnt achter de structuur van de zogenaamde „totale mobilisatie".

We zien met open ogen hoe de oorlogsfakkel opvlamt in Spanje en in het Verre Oosten een andere oorlogsfakkel, dreigend en groot genoeg, om een wereldbrand te stichten.

De werkelijkheid zien, wil niet zeggen fatalist zijn.

Het fatalisme begint, wanneer men voor het zogenaamd noodlot kapituleert. Indien dit zou gebeuren, dan zou het de verschrikkelijkste oorlogsvoorbereiding zijn die denkbaar is. In de massa groeit gestadig de vrees voor 't geen onafwendbaar komen moet. Ze groeit tot een kinderachtige angst onder al de overdrijvingen betreffende de uitwerking van een gas- of bacteriënoorlog en alle mogelijke en onbekende wapens en wat de fantasten van de angst, de kruideniers der burgerlijke veiligheid en al de oude wijven aan de dorpspomp verzinnen.

Hoe weldadig is in dergelijke tijden de stem van het Godsvertrouwen te vernemen, de stem van de hoop, de stem die terzelfder tijd ook een oproep is aan de menselijke vrijheid en de inzet van een menselijke interventie.

We zien hoe de H. Vader met stijgende bezorgdheid 't wereldgebeuren volgt, hoe hij immer duidelijker de vinger legt op iedere oorzaak die een oorlog met zich zou kunnen brengen, hoe hij spreekt met de geestelijke kalmte van een mens, die voortdurend verwijlt in de grote rust van God, maar tevens met de Vaderlijke gestrengheid en mildé goedheid, die zo natuurlijk en vanzelfsprekend is in zijn positie van de verbondheid van alle volken in God.

„Wacht U voor het overdreven Nationalisme.

Zo sprak de H. Vader op 21 Augustus Er bestaat een echt en vals nationalisme zoals er een echte en valse humaniteit bestaat. Er zijn naties en derhalve is er ook nationalisme. Doch wacht U voor het overdreven nationalisme „als voor een ware vloek". Dit zijn de woorden van den H. Vader. Viermaal gebruikte hij in zijn rede deze woorden en hij bracht deze uitdrukking in verband met het oorlogsgevaar en de onvruchtbaarheid.

[illegible] H. Vader, omdat hij zo klaar de toestanden ziet, een fatalist is?

Hij ziet de dingen, en kijkt ze moedig in den ogen.

Reeds een dag voor de Paus zijn rede uitsprak, namelijk op 18 Augustus, verscheen er in de „Osservatore Romano", een uitvoerig artikel van de hand van den hoofdredacteur graaf dalle Torre. Daarin werden de opvattingen van het Vaticaan duidelijk weergegeven.

Dit artikel kon als het ware beschouwd worden als het begin van een campagne tegen het fatalisme. In werkelijkheid is er in Europa en ook in heel de wereld een vraagstuk dat onvermijdelijk op een oorlog moet uitlopen.

Het denkbeeld van een bliksemsnelle oorlog is door de gebeurtenissen in China en Spanje achterhaald. De wereldoorlog heeft bewezen dat er met de wapens niets te bereiken is. Het is derhalve zo redeneert graaf dalle Torre verder, onverantwoordelijk in onze dagen te spreken over een onafwendbare oorlog, de daartoe behorende geestelijke houding als een nieuwe beschaving te prijzen en de jeugd in die geest op te voeden.

Men zal moeten toegeven, dat dit een moedige taal is, wanneer men weet dat op 100 meter van de redactie van het grote Vaticaanse blad, andere redactiebureaux liggen, die onder de bescherming van vele bajonetten staan en waar juist het tegenovergestelde wordt geschreven.

Komen we nog even erug op de woorden van den H. Vader.

Ze geven de weg aan die ingeslagen moet worden om het oorlogsgevaar te vermijden, wanneer men dit werkelijk wil. In de grote democratische landen zijn deze woorden niet in dovemansoren gevallen. Wat de H. Vader op 21 Augustus verkondigde voor de Propaganda Fide werd nog dezelfde avond door Daladier, eerste Minister van Frankrijk, herhaald in zijn bekende radiorede. Dergelijke woorden verwaaien niet met de wind, maar worden dankbaar aanhoord in de grote hoofdsteden der democratische landen, in Parijs Londen en New York en andere hoofdsteden, waar nog altijd de wereldgeschiedenis wordt gemaakt. Ze hangen innig samen met de leer van de in de Godsorde bevestigde menselijke vrijheid, aan wie ook de beslissing over oorlog en vrede wordt overgelaten.

Wij Katholieken, erkennen de macht van het noodlot niet, we kennen alleen de almacht van de Goddelijke Voorzienigheid. We kennen niet de slavengezindheid van het modern fatalisme, we leven uit de vrijheid, gegrondvest in de vrijheid van de kinderen Gods.

Terecht wijst Pius XI er op, dat het overdreven nationalisme, het daaruit volgend separatisme en de daaruit voortspruitende oorlog, met de vloek der onvruchtbaarheid zijn geslagen. Er zijn machtige systemen die met de physiologische sterilisatie de volken trachten te verjeugdigen. Het is vanzelfsprekend dat alleen deze, die geestelijk onvruchtbaar zijn op het idee der lichamelijke sterilisatie konden komen. God geve dat zekere heren het morele principe: alles is goed wat voor het volk nuttig is, niet vergeten.

Niets is meer onvruchtbaar dan de oorlogsromantiek, waarachter alleen de werkelijkheid van de zwaarste reactie staat. Onder de immer zegenrijker romantiek dreigt de slag voor de mens katastrofaal te verlopen. De beschaving maakt „rechtsomkeerd" en in de plaats van de christelijke cultuur treedt een heidense barbaarsheid.

Pius XI is geen fatalist.

Pius XI roept de wereld op om de vrede te handhaven.

Pius XI veroordeelt het overdreven nationalisme, dat de kiem van de oorlog in zich meedraagt. De vloek die hij daarover uitspreekt is de vloek van een vader. God geve, dat al de zonen, die het aangaat, het begrijpen.

Het ware een schande indien de kinderen des huizes het niet zouden begrijpen.

ARUBA.

Het laatste, wat men van Curaçao ziet, als men met de vliegmachine naar Aruba gaat, zijn de zoutpannen van San Willibrordo. Ze liggen er mooi, rose, bruin als groote stukken borstplaten. 't Eerst wat men van Aruba ziet is de olie op het water en als men zich dan een beetje rekt, — dat gaat niet gemakkelijk in de Lockheed, men wordt vastgebonden — en over de vleugels heen kijkt, (die vleugels ontnemen veel uitzicht), dan ziet men het eiland. De Hooiberg rijst zo maar in eens uit de grond op, verder op naar de zee toe, staan andere broers tegen elkaar gedrukt; het Zuiden is vlak.

Dat is dan Aruba, St. Nicolaas, tanken op een rij, in alle vormen, ui- en [illegible]

In de vlakte liggen veel huisjes, ze liggen uiteen, ze staan dwars op de wind. Meer naar het Noorden wemelt het van bouwgrondjes, dat zagen we zo niet boven Curaçao. Er liggen ook enkele plantage-huizen, ommuurd, Chinese muurtjes in het klein. Oude plantage-huizen van vroeger. Vroeger, och vóór 1700 had men noch niet veel voor Aruba gedaan. Een enkele leverantie van paarden voor St. Eustatius. Later is de fokkerij nog niet veel. Gouverneur Beck klaagt er over in 1704. Particulieren mochten zich niet op het eiland vestigen voor 1753, en daarna weer tot 1792 toe was men tegen de komst van particulieren.

De Indianen kregen een bouwgrondje, maar moesten houtkappen en vee opdrijven. Werkkrachten uit de streken aan de andere kant der Oceaan waren er niet op Aruba vóór 1700. De militaire bezetting was niet sterk, in 1722 konden de piraten zelfs een vicecommandeur ophangen.

Na een draai over de stad landen we op de loper, en staan dan plots in de vlakte, waar een lauwe reuk van aloë hangt. Het K.L.M.-station is keurig, maar klein, als een stationnetje aan een buurtlocaal-lijntje van een Hollands treintje.

Van de Playa naar St. Nicolaas loopt „de grote weg", zeer interessant, ook om de rooien die men neemt. De weg is goed, maar is over de wereld uitgelegd als een mat. Is er een deuk in het land, dan duikt de weg mee; is er een heuveltje, dan neemt de weg ook een sprong. De weg is niet horizontaal gelegd. Een en ander heeft ten gevolge [illegible] heeft tot dansen en steigeren.

Komt men na wat gedraai de Playa binnen, dan bemerkt men gauw, dat de Playa er eer was, dan de straten er waren. Men heeft er rechte straten aangelegd en dat een beetje erg veel, zo dat iedere straat om de tien meter minstens gesneden wordt door een paar dwars-straten.

Bij de straataanleg is echter de afwatering vergeten. Men zegt dat de Playa-mensen daarom binnenkort op stelten gaan lopen.

Er is grote verscheidenheid in de stijl, een gedenknaald in het midden, laat men zo doorgaan waar het mogelijk is, b.v. voor de Kerk.

Er is een flink winkelbedrijf, grote bazars zijn er zelfs. De komst der vreemdelingen heeft ook hier wat concurrentie gebracht.

Buiten de stad met een pier ligt het oliebedrijf de Eagle. Men heeft eens opgemerkt dat, als men gaat over het oliebedrijf van de Eagle, men het idee krijgt te wandelen over een tentoonstellingsterrein. Keurig verzilverd glinsteren de tanken.

Geheel anders de Lago. Daar is dan ook meer bedrijvigheid, meer verandering in aanleg etc.

We weten, dat een Hollander, die zich geschikt weet te maken op de Lago, zijn brood kan verdienen.

De Kerken zijn er flink op Aruba en staan goed in de omgeving, behalve misschien de kerk op San Nicolaas, die nu als buur een watertoren krijgt, wat geen verfraaiing zal worden. Zo men de kerk op de Noord binnen loopt, wordt men verrast, men zou niet hebben kunnen geloven een zulk een fijn toren-altaar hier aan te treffen. Een kerk in het Rijnland zou trots zijn met zulk een altaar.

De mariniers zijn ondergebracht in een paar barakken, die de olie had laten bouwen voor de mensen uit Jamaica. Een beetje vreemde buren hebben de jongens daar, Jamaica en Holland naast één.

Het Papiaments zal later bewijzen, wat wel de invloeden zijn die Aruba heeft ondergaan; de woordenschat zal heel anders zijn dan op Curaçao.

Iedere Arubiaan houdt van zijn eiland, het is begrijpelijk, het eiland heeft zijn eigen sfeer. Hoe zal die sfeer reageren op al die invloeden, die Aruba nu ondergaat? Is Aruba al anders geworden door de olie. Ik bedoel niet of de straten veranderden, maar hoe de mensen zijn geworden, want het is, dunkt me, moeilijk aan te nemen dat ze maar precies dezelfde Arubianen als van vroeger zouden blijven. Daarvoor is de toestand te veel veranderd.

Het is niet aan ons om dat te onderzoeken. Aruba moet veel gecompliceerder zijn, dan men denkt.

Mamira.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Hollandia 1 — Transvaal 1	2—1.
Jong Holland 2 — Asiento 2	1—1.
Scherpenheuvel 2 — Hercules 2	0—1.
Atletico — Be Quick	(niet doorgegaan).
Scherpenh. (Junior) — R.C.C. (Junior)	8—1.

COMPETITIE-STAND.

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
S.U.B.T. 1	6	6	0	0	16	0	12	2.—
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	9	13	1.86
R.C.C. 1	7	3	3	1	16	8	9	1.28
Asiento 1	7	3	2	2	16	13	8	1.14
Hercules 1	7	1	2	4	5	14	4	0.57
Scherpenheuvel 1	8	1	2	5	9	17	4	0.50
Transvaal 1	8	0	3	5	7	18	3	0.37
Hollandia 1	7	1	0	6	4	27	2	0.28

Res.A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
J. Holland 2	6	4	2	0	21	5	10	1.66
Asiento 2	5	3	2	0	14	6	8	1.60
S.U.B.T. 2	5	2	3	0	7	6	7	1.40
Hercules 2	6	3	1	2	14	11	6	1.—
Scherpenheuvel2	4	1	1	2	6	6	3	0.75
R.C.C. 2	6	1	2	3	11	11	4	0.66
Feyenoord 2	5	0	1	4	17	25	1	0.20
Hollandia 2	3	0	0	3	2	15	0	0.—

B-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Curaçao	4	3	1	0	7	2	7	1.75
Atletico	3	2	1	0	6	0	5	1.66
D.C.C.	5	3	1	1	8	3	7	1.40
Sparta	5	2	2	1	4	4	6	1.20
Arsenal	6	3	1	2	7	8	7	1.17
Hilversum	6	1	2	3	3	7	2*	0.33
Atlantico	4	0	1	3	1	5	1	0.25
Be Quick	5	0	1	4	0	8	0*	0.—

Junior-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel	3	3	0	0	13	3	6	2.—
Jong Holland	3	2	0	1	10	4	4	1.33
S.U.B.T.	4	2	0	2	9	10	4	1.—
R.C.C.	3	1	0	2	5	16	2	0.66
Hercules	3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	5	0	0.—

* Twee winstpunten in mindering gebracht ingevolge Art. [illegible] R.C.W.
Afschrijving: S.U.B.T. (Junior) R. v. Aanholt.
De vereniging R.C.C. is een boete van ƒ 0.50 opgelegd ingevolge Art. 18 R.C.W.

HET BESTUUR.

NIEUWE LIJST VAN VERWACHTE TOERISTENSCHEPEN.

NIEUW AMSTERAM	21 December 1938.
KUNGSHOLM	27 December 1938.
COLUMBUS	14 Januari 1939.
KUNGSHOLM	14 Januari 1939.
STATENDAM	15 Januari 1939.
ROTTERDAM	15 Januari 1939.
NIEUW AMSTERDAM	18 Januari 1939.
STRATHMORE (van Londen)	27 Januari 1939.
MILWAUKEE (van Hamburg)	27 Januari 1939.
STATENDAM	29 Januari 1939.
OSLOFJORD	30 Januari 1939.
KUNGSHOLM	4 Februari 1939.
ROTTERDAM	4 Februari 1939.
NEW-YORK	5 Februari 1939.
STATENDAM	12 Februari 1939.